

конкурентоспроможності економіки. Досягнення стабільного стану економіки вимагає розробки дієвих механізмів і підходів, які б дали змогу підвищити ефективність виробництва, створити сприятливі інвестиційні умови, забезпечити конкурентоспроможність продукції на споживчому ринку.

Список використаних джерел:

- 1.Анатомія кризисов / А. Д. Арманд, Д. И. Люри, В. В. Жерихин [и др.] ; отв. ред. В. М. Котляков ; РАН, Ин-т географии . – М. : Наука, 1999 . – 238 с.
2. Антициклічне регулювання ринкової економіки : глобалізаційна перспектива: монографія / Д.Г. Лук'яненко, А.М. Поручник, Я.М. Столярчук [та ін.]; за заг. ред д-ра екон. наук, проф. Д.Г. Лук'яненко та д-ра екон. наук, проф. А.М. Поручника. – К. : КНЕУ, 2010. – 334с.
3. Гаврилюк О.В Глобальні ризики та інструменти їх мінімізації / О.В. Гаврилюк, О.Г. Білорус // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка. Випуск 7(160), 2014. – С.9-13.
4. Гальчинський А. Відновити дієздатність держави / А. Гальчинський // Економіка України. – 2000. – № 8. – С. 8–14.
5. Геєць В.М. Якісні зміни в економіці України є нагальними // Вісник Національного банку України. – 2014. — № 4(218). — С. 5–9

Невмержицька С.М., к.т.н., доцент,

Серединська У.В., студент,

Київський національний університет технологій та дизайну

УДОСКОНАЛЕННЯ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Реформування економіки України визначило нові умови і принципи функціонування промислового виробництва. Сьогодні результати діяльності

суб'єктів промисловості залежать значною мірою від використання ефективних ринкових механізмів управління та розвитку підприємницької діяльності. Проте, тривала криза та низький рівень матеріально-технічної бази виробництва не дають можливості повною мірою покращити макро й мікро показники нашої промисловості та підвищити конкурентоспроможність продукції, як на внутрішньому, так і зовнішньому ринках.

Перехід до інноваційної моделі зростання економіки є єдиним шляхом для підприємств, що прагнуть розвитку. Проте, якщо говорити про інноваційну активність промислових підприємств України, то слід зазначити, що кількість інноваційно активних підприємств скоротилася за останні 5 років на 45,7 %, спостерігається тенденція до зниження й частки промислових підприємств, що впроваджували інновації. Водночас у 2016 році, порівнюючи з 2010 роком, у 2,3 рази зросла кількість підприємств, що провадили комплексну механізацію та автоматизацію виробництва, однак у порівнянні з 2015 р. скоротилася кількість підприємств, які освоювали виробництво нових видів продукції [1, 2].

Розвиток техніки і виникнення нових технологій визначили провідну роль науково-технічних нововведень, як джерел економічного росту. На сьогодні проблема комерційного успіху підприємства може бути сформульована як необхідність концентрації уваги на шляхах впровадження нових технологій під час вирішення нових завдань. Саме в цьому полягає інноваційна політика сучасного промислового підприємства, яке забезпечує ефективність нововведень у всіх сферах своєї діяльності. Важливе значення для забезпечення ефективності інноваційної діяльності промислового підприємства відіграє питання формування стратегії інноваційного розвитку, підґрунтям для якої є результати аналізу його інноваційного потенціалу.

Важливим питанням у забезпеченні інноваційного розвитку підприємства є формування та реалізація стратегічних цілей і завдань, підґрунтям для яких є результати оцінювання інноваційного потенціалу. Інноваційний розвиток підприємства передбачає здійснення інноваційної діяльності не тільки в одній

вузькій сфері, а й охоплює всі напрямки діяльності підприємства, що визначають її ефективність, зокрема, управління, маркетинг, менеджмент персоналу, фінанси, логістику тощо. Отже, інноваційному розвитку підприємства притаманний комплексний характер.

Розробляючи стратегію інноваційного розвитку промислові підприємства орієнтуються на забезпечення можливості досягнення стратегічних довгострокових цілей, які вимірюються за допомогою системи відповідних показників. З одного боку, інноваційний розвиток повинен забезпечувати підприємству конкурентні переваги на ринку шляхом досягнення бажаного рівня прихильності певних клієнтів до товару, а в результаті – очікуваних обсягів продажу, частки ринку, а також позитивного іміджу підприємства на ринку. З іншого боку, зростання інноваційного потенціалу сприяє забезпеченню підприємству бажаних обсягів доходів від продажу, прибутків, швидкій окупності залученого капіталу, зростанню ринкової вартості акціонерного капіталу, можливостей розвитку. З огляду на вищесказане, ефективність стратегії інноваційного розвитку можна визначити як бажаний рівень досягнення поставлених довготермінових маркетингових та фінансових цілей підприємства. Отже, про інноваційний розвиток можна говорити тоді, коли отриманий рівень досягнення маркетингових та фінансових цілей є не нижчим за очікуваний.

Ефективність стратегії інноваційного розвитку підприємства зумовлена його інноваційним потенціалом, типом розроблених та (або) освоєних продуктових та процесних інновацій, ефективністю процесу їх розвитку та впровадження на ринок, а також чинниками зовнішнього середовища підприємства. Серед останніх – передусім системою державного регулювання інноваційної діяльності, станом і тенденціями розвитку ринку [3, с.59]. Інноваційний потенціал підприємства завжди залежить від зовнішнього середовища, яке задає обмеження для його розвитку або сприяє активізації інноваційної діяльності.

Сформульована стратегія інноваційного розвитку реалізується на підприємстві в процесі інноваційної діяльності, від розроблення інновації до впровадження у виробничо-господарську діяльність процесних інновацій та виведення на ринок товарних інновацій. Дослідження інноваційної стратегії на підприємствах визначається, насамперед, сферою та вірогідністю інформації, одержаної із зовнішнього та внутрішнього середовища підприємства, а також ефективністю дій, проведених у процесі її реалізації. Творчий підхід і професіоналізм персоналу, який управляє цим процесом, сприяє створенню ринкової пропозиції, здатної ефективно впливати на досягнення визначених маркетингових і фінансових цілей.

Список використаних джерел:

1. Наукова та інноваційна діяльність в Україні. Стат. зб. / Держкомстат. – К.: 2015. – 360 с.
2. Наукова та інноваційна діяльність в Україні. Стат. зб. / Держкомстат. – К.: 2016. – 362 с.
3. Гриньов А.В. Інноваційний розвиток промислових підприємств: концепція, методологія, стратегічне управління. – Х.: ВД „ІНЖЕК”, 2013. – 308 с.

Невмержицька С.М., к.т.н., доцент,

Шведа Ю.Є. студент,

Київський національний університет технологій та дизайну

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПІДВИЩЕННЯ

Для підприємства досягнення конкурентоспроможності є одним із найважливіших та найактуальніших питань забезпечення стійких ринкових позицій та розвитку. Це той чинник, який допомагає прояснити ситуацію на